

Guit Teerling

De Groningse veehouder Guit Teerling laat geregeld een stier opfokken via het COT. Het voordeel daarvan ziet hij vooral in het gemakkelijker verkopen van zijn fokvee.

Aantal runderen: **64**

Aantal kalvingen per jaar: **25-30**

Ras: **piemontese**

Aantal hectare: **95**

In zijn busje nadert Guit Teerling (66) de zeedijk, die Groningen beschermt tegen de Waddenzee. Hij opent een poort en rijdt de dijk op. Daarachter, op de kwelder, lopen de meeste van zijn 64 piemonteses. Van die aanblik kan de veehouder uit Westernieland echt genieten. In het weideseizoen maakt Teerling dagelijks een ronde langs de vijf percelen om zijn koeien en kalveren te inspecteren, maar ook zijn paarden en zijn driehonderd fokschappen met bijbehorende lammeren. De totale ronde beslaat dertig kilometer en duurt ruim twee uur.

Het weideseizoen begint meestal half mei. 'Daarvoor is de kwelder nog hele-

Harde piemonteses gedijen goed op ruig Gronings kwelderland

Op het randje van Nederland

De piemontesekalveren van Guit Teerling, die met hun moeders op de kwelders lopen, leggen forse afstanden af. Daarom zorgt de veehouder ervoor dat zijn koeien liefst vóór 1 januari kalven, zodat de kalfjes al wat ontwikkeld zijn voordat ze naar buiten gaan.

tekst **Ivonne Stienezen**

maal bruin, dan groeit er nog niets. Begin mei begint het typische kweldergras weer te groeien en half mei staat er net voldoende voor begrazing', vertelt Teerling. 'Het lijkt wel of er niets staat, maar het gaat altijd goed. Ook omdat de dieren een groot oppervlak ter beschikking hebben, tussen de één en twee hectare per dier. Zo is het ook beschreven in het pachtcontract met het Groninger Landschap.'

Hoog water

In totaal heeft Teerling 95 hectare beschikbaar voor al zijn vee. Tussen half en eind oktober gaan de koeien weer op stal. Zeker als het dan windkracht zeven is,

moeten ze van de kwelder zijn, want dan kunnen ze bij vloed geen droog plekje meer vinden. 'Ook tijdens het weideseizoen wil het zeewater nog wel eens de kwelder op lopen, maar dan weten de koeien altijd precies waar ze moeten zijn om wel droog te staan', vertelt de veehouder. Hij laat een foto zien van zijn dieren op een vluchtdijk, genomen eind juli. 'Een paar uur later, bij eb, was het water alweer weg. De beesten geven er niets om. Het zijn echt harde dieren.'

Teerling is ook in de stalperiode blij met de hardheid van het beenwerk, de koeien lopen namelijk in een stal met rooster-vloer. Ook is er nooit een dier ziek. 'De

Bij de stierkeuze let Teerling waar mogelijk ook op de lichte kleur van de Italiaanse stieren die hij gebruikt, wat goed te zien is in het koppel

dierenarts komt hooguit voor een moeilijke verlossing, wat gelukkig niet vaak voorkomt.'

In eerste instantie viel voor Teerling de keus op het piemonteseras, omdat de dieren in de bestaande stal moesten passen. Dat was een oude melkveestal. 'In 1990 kocht ik de eerste kruislingkalfjes. Dat was toen nog hobbymatig, naast de hengstenhouderij, maar nu is het omgekeerd, ik heb alleen nog hobbypaarden.' Via verdringingskruisingen en aankopen heeft Teerling nu raszuivere piemonteses.

De kalveren gaan al eerder naar binnen dan de koeien, vóór 15 september. Als ze later naar binnen gaan, zitten ze te dik in het haar. 'We doen ze dan in de stal op stro, zodat ze goed kunnen opdrogen. De stiertjes en vaarsjes die we niet willen aanhouden, verkopen we. De vaarsjes gaan weg voor de fokkerij, daar is voldoende vraag naar. De stiertjes gaan voor de fokkerij en mesterij weg. We mesten ze niet zelf af, daar hebben we geen ruimte voor.'

De koeien kalven meestal vóór 1 januari. 'Dan zijn de kalveren al groter voordat ze naar buiten gaan. Je merkt echt dat de jongste kalfjes, die in maart zijn geboren, minder goed groeien en minder ontwikkeld zijn. Ze moeten natuurlijk flinke afstanden afleggen op de kwelder.'

Italiaanse stieren

Vanaf 1 februari begint de veehouder met insemineren. Hij geeft de voorkeur aan ki, zo kan hij bij elke koe de beste stier zoeken. Samen met zijn zoon Henk, die naast zijn baan veel meehelpt op het be-

Dagelijks maakt Guit Teerling een ronde langs zijn dieren op de kwelders

drijf, heeft hij daar veel discussie over. Ook de CRV-inseminator discussieert nog wel eens mee. Meestal gebruikt Teerling Italiaanse stieren, afgelopen jaar bijvoorbeeld Quasimodo, Renegade, Russ, Stop, Rovere en Regalo. Bij de stierkeuze letten ze vooral op formaat en groei, daarnaast op afkalfgemak – vooral bij jongere dieren – en kleur.

De voorkeur voor licht gekleurde stieren is in het weiland goed te zien. Zodra de koeien naar buiten gaan, gaat de eigen fokstier mee. 'Afgelopen jaar hadden we maar twee kalfjes van de stier.' Die lopen nu met hun moeders op de kleine huiskavel van anderhalve hectare. 'Die kalveren waren nog te jong om naar de kwelder te gaan. Maar ik vind het ook wel leuk dat ze hier lopen. Daar kan ik van genieten.' Naast die kleine huiskavel heeft hij alleen de beschikking over natuurland, de schapen lopen voornamelijk op de zeedijk, de koeien op de kwelders. Daar kan hij geen ruwvoer winnen, dat koopt hij daarom in

de vorm van kuilgras. Daarnaast krijgen de dieren in de winter een beetje krachtvoer en mineralen.

Koeien met goed karakter

De meeste koeien – gemiddeld ingeschreven met 84 punten – zijn snel drachtig via inseminatie, vaak al bij de eerste keer. Zo ook de stammoeder van de kudde, Geertje. Ze is achttien jaar geworden en was altijd drachtig van de eerste inseminatie. 'Zulke koeien heb je niet direct weer', stelt Teerling. De oudste koe van de kudde, Gemma (v. Lazzaro), is een van haar dochters. Zij heeft vijf of zes keer twee kalveren gehad, in totaal heeft ze negen keer gekalafd.

Ook uit deze familie komt fokstier Gideon. 'We hebben hem tot hij zeven jaar oud was als fokstier gebruikt. Hij was ingeschreven met 88 punten en negen punten voor gedrag. In het weiland keek hij even opzij als je aan kwam lopen en graasde dan gewoon verder.'

Maar Teerlings favoriete koe is Tosca. 'We hadden een paar jaar geleden wat te weinig koeien en ik hoorde over een koe die te koop was. We kwamen terug met twee koeien en één daarvan was Tosca. Ze is ingeschreven met 89 punten en negen punten voor karakter. Toen de keurmeester haar kwam keuren, bleef ze onverstoorde herkauwen.' Een goed karakter is belangrijk voor Teerling, ook omdat de kwelder toegankelijk is voor wandelaars. Daar fokt hij dan ook op. Een koe die geen goed karakter heeft, gaat weg.

Een van Tosca's zonen, Turbo, met als vader Milord, is opgefokt op het centraal opfokstation COT. Hij groeide 2100 gram per dag op een fokrantsoen. Dat vervult Teerling met trots. Hij ziet zeker de voordelen van het COT. 'De winst zit 'm niet direct in dat ene dier dat daar wordt opgefokt en geveild, maar wel in de naamsbekendheid die het oplevert. Als je stier daar goed presteert, kun je de rest van je vee ook beter verkopen.' |

